

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 491/2023-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s. r. o., Zámocká 5, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Michal Mandzák, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Tost/15/2022 zo 4. júla 2022 a o jeho ústavnej sťažnosti proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Tost 19/2022 z 24. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavné sťažnosti **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. augusta 2022 (ďalej len „prvá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 6 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1Tost/15/2022 zo 4. júla 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie zo 4. júla 2022“). Navrhuje napadnuté uznesenie zo 4. júla 2022 zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje prikázať najvyššiemu súdu prepustiť ho ihneď z väzby na slobodu a priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ sa ďalšou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. septembra 2022 (ďalej len „druhá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru, práva na spravodlivý proces podľa čl. 47 charty a práva na prezumpciu nevinu podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru a čl. 48 ods. 1 charty uznesením najvyššieho súdu č. k. 4 Tost 19/2022 z 24. augusta 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie z 24. augusta 2022“). Navrhuje napadnuté uznesenie z 24. augusta 2022 zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje priznať mu finančné zadostučinenie v sume 50 000 eur (v prípade jeho nezaplatenia do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia navrhuje jeho zvýšenie o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia).

3. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 54/2022-7 z 9. novembra 2022 prvú ústavnú sťažnosť (Rvp 1903/2022) a druhú ústavnú sťažnosť (Rvp 2094/2022) spojil na spoločné konanie vedené pod sp. zn. Rvp 1903/2022. Podľa čl. XI bodu 4 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 v znení jeho dodatku č. 2 z 27. septembra 2023 (ďalej len „rozvrh práce“) bola predmetná vec, pôvodne pridelená sudkyňi spravodajkyňi Jane Laššákovej, pridelená sudcovi spravodajcovi Ivanovi Fiačanovi, ktorý sa v súlade s čl. II bodom 3 rozvrhu práce stal členom druhého senátu ústavného súdu.

4. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) z 9. júna 2022 (ďalej len „uznesenie z 9. júna 2022“) vzatý do vydávacej väzby ako vyžiadaná osoba podľa zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení účinnom v rozhodnom období (ďalej len „zákon o európskom zatýkacom rozkaze“), a to na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom v Grazi 7. mája 2020 (ďalej len „európsky zatýkací rozkaz“). Proti uzneseniu z 9. júna 2022 podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením zo 4. júla 2022 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol.

5. Sťažovateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie zo 4. júla 2022 je arbitrárne, resp. nedostatočne odôvodnené. V konkrétnostiach namieta a) absenciu vysporiadania sa všeobecného súdu s otázkou existencie originálu, resp. skenu originálu európskeho zatýkacieho rozkazu a v súvislosti s tým aj porušenie zásady kontradiktórnosti a práva na „rovnosť zbraní“; b) porušenie práva na obhajobu nepredložením celého spisového materiálu z tzv. predbežného vyšetrovania obhajobe, ako ani všeobecným súdom; c) nevysporiadanie sa s námietkou premlčania; d) porušenie práva na prezumpciu nevinu, keďže „nový“ európsky zatýkací rozkaz bol vydaný sudkyňou Krajského súdu v Grazi, ktorá nie je nestrannou z dôvodu zjavnej zaujatosti, pričom odôvodnenie najvyššieho súdu k tejto otázke odporuje právu Európskej únie; e) skutočnosť, že európsky zatýkací rozkaz bol už predmetom konania na krajskom súde, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté procesne relevantným spôsobom; f) nevysporiadanie sa s otázkou nemožnosti opätovného vzatia „do vydávacej väzby po tom ako táto osoba bola prepustená z vydávacej väzby a to pre ten istý skutok a pre to isté trestné konanie.“; g) nedostatočné zaoberanie sa otázkou nahradenia vydávacej väzby a h) prietahy v dotknutej väzobnej veci. Sťažovateľ sa zároveň domáha rozhodnúť o dočasnom opatrení, ktorým by ústavný súd prikázal všeobecnému súdu prepustiť ho z väzby na slobodu.

6. Z druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že krajský súd uznesením č. k. 3 Ntc 7/2022 z 2. augusta 2022 rozhodol tak, že sa európsky zatýkací rozkaz Krajského súdu v Grazi zo 7. mája 2020 vykoná. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením z 24. augusta 2022 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c)

Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol. Z odôvodnenia druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol následne vydaný rakúskym justičným orgánom a v čase podania druhej ústavnej sťažnosti sa nachádzal vo výkone väzby v Grazi.

7. Podstatou sťažovateľovej argumentácie v druhej ústavnej sťažnosti sú dva okruhy námietok. Sťažovateľ namieta a) arbitrárnosť vysporiadania sa najvyššieho súdu s námietkou premlčania, ktoré bránilo vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu, a b) neakceptovateľný spôsob vysporiadania sa s tvrdením, že európsky zatýkací rozkaz nebolo možné vykonať, keďže bol vydaný sudkyňou Krajského súdu v Grazi, ktorá nemá „štatút nestrannosti“ z dôvodu, že vo vzťahu k sťažovateľovi porušila jeho právo na prezumpciu nevinoty. Podľa názoru sťažovateľa argumentácia všeobecného súdu v tejto otázke odporuje judikatúre Súdneho dvora Európskej únie. V nadväznosti na uvedené malo dôjsť aj k porušeniu jeho práva na prezumpciu nevinoty.

II.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

II.1. K namietanému porušeniu práv napadnutými uzneseniami zo 4. júla 2022 a z 24. augusta 2022:

8. Ústavný súd ústavné sťažnosti predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavné sťažnosti obsahujú všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavných sťažností na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nich obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, a preto ústavné sťažnosti prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

10. V konaní o prijatých ústavných sťažnostiach ústavný súd následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnenými v petitoch ústavných sťažností.

II.2. K návrhu na rozhodnutie o dočasnom opatrení:

11. Sťažovateľ prvou ústavnou sťažnosťou navrhuje, aby ústavný súd nariadil dočasné opatrenie tým spôsobom, že prikáže najvyššiemu súdu prepustiť ho z väzby na slobodu.

12. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia

alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

13. V danom prípade sa sťažovateľ návrhom na nariadenie dočasného opatrenia domáha vydania príkazu všeobecnému súdu prepustiť ho z väzby na slobodu, ku ktorému má ústavný súd možnosť pristúpiť, resp. pristupuje (ak dospeje k záveru o potrebe prikázať všeobecnému súdu prepustiť osobu z väzby na slobodu, pozn.) v nadväznosti na vyhovie ústavnej sťažnosti. Inak povedané, v prípade, ak ústavný súd v niektorých prípadoch prikázal všeobecnému súdu prepustiť toho ktorého sťažovateľa z väzby na slobodu, urobil tak v nadväznosti na vyslovenie porušenia ním uvedených práv, a zároveň v nadväznosti na § 133 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v rámci rozhodovania vo veci samej. Z odôvodnenia druhej ústavnej sťažnosti zároveň vyplýva, že sťažovateľ sa už nenachádza vo výkone väzby v Slovenskej republike, keďže po podaní prvej ústavnej sťažnosti bol vydaný rakúskym justičným orgánom.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd návrhu na rozhodnutie o dočasnom opatrení nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu